

Rolnummer 2026
Arrest nr. 1/2002 van 9 januari 2002

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 7, § 1*bis*, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, gesteld door de vrederechter van het tweede kanton Kortrijk.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters A. Arts en M. Melchior, de rechters L. François, M. Bossuyt, J.-P. Snappe en J.-P. Moerman, en, overeenkomstig artikel 60*bis* van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, emeritus voorzitter H. Boel, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van emeritus voorzitter H. Boel,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vraag

Bij vonnis van 8 augustus 2000 in zake de n.v. Molecule tegen A. Demeyere, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 17 augustus 2000, heeft de vrederechter van het tweede kanton Kortrijk de prejudiciële vraag gesteld

« of artikel 10 van de op 17 februari 1994 gecoördineerde grondwet al dan niet geschonden wordt door artikel 7 § 1bis van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in zoverre door dit wetsartikel aan de inwoners van de gemeenten van de kantons Moeskroen, Komen en Sint-Martens-Voeren het recht wordt verleend om als verweerders voor alle vrederechten in het Nederlands taalgebied de rechtspleging in het Frans te voeren ».

II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil

In een procedure voor de vrederechter van het tweede kanton Kortrijk vraagt de verwerende partij, met woonplaats te Moeskroen, dat de rechtspleging in de Franse taal zou worden voortgezet op grond van artikel 7, § 1bis, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

De vrederechter overweegt « dat wij geen verantwoording vinden voor de ongelijke behandeling die erin bestaat dat aan inwoners van drie Franstalige kantons door de wet het recht wordt verleend om als verweerders voor alle vrederechten in het Nederlands taalgebied de rechtspleging in het Frans te voeren » en beslist de hiervoor geciteerde prejudiciële vraag te stellen.

III. De rechtspleging voor het Hof

Bij beschikking van 17 augustus 2000 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 27 september 2000 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 10 oktober 2000.

De Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, heeft een memorie ingediend bij op 13 november 2000 ter post aangetekende brief.

Bij beschikkingen van 30 januari 2001 en 28 juni 2001 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 17 augustus 2001 en 17 februari 2002.

Bij beschikking van 22 mei 2001 heeft het Hof de zetel aangevuld met de rechters J.-P. Snappe en J.-P. Moerman.

Bij beschikking van 13 juni 2001 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 13 juli 2001.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de Ministerraad en zijn advocaat bij op 14 juni 2001 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 13 juli 2001 :

- is verschenen : Mr. S. Taillieu *loco* Mr. P. Hofströssler, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers A. Arts en J.-P. Moerman verslag uitgebracht;
- is de voornoemde advocaat gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

- A -

Standpunt van de Ministerraad

A.1. De Ministerraad is van oordeel dat de vrederechter de in het geding zijnde bepaling ten onrechte interpreteert in die zin dat een verweerder uit Moeskroen voor alle vrederechters in het Nederlandse taalgebied de voortzetting van de rechtspleging in het Frans zou kunnen vragen.

Volgens de Ministerraad is de mogelijkheid om voor een vredegericht in een eentalig gebied de taalwijziging te vragen beperkt tot de vredegerichten waarvan de vrederechter wettelijk tweetalig moet zijn, wat enkel het geval is voor de vrederechters van de kantons Moeskroen en Voeren.

De Ministerraad is derhalve van mening dat de verwijzende rechter is uitgegaan van een onjuiste lezing van de in het geding zijnde bepaling en dat een herformulering van de vraag aangewezen is, op grond van wat juridisch mogelijk is (taalwijziging voor het vredegericht van Moeskroen) en niet op grond van wat de verwijzende rechter stelde (taalwijziging voor alle rechtbanken van het Nederlandse taalgebied).

A.2. De Ministerraad stelt voor de vraag als volgt te herformuleren :

« Wordt artikel 10 van de op 17 februari 1994 gecoördineerde grondwet al dan niet geschonden door artikel 7 § 1*bis* van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in zoverre door dit wetsartikel aan de inwoners van de gemeenten van de kantons Moeskroen en Komen het recht wordt verleend om als verweerders voor het vredegericht van die kantons de rechtspleging in het Nederlands te voeren ? »

A.3. In een juiste interpretatie van de in het geding zijnde bepaling is er volgens de Ministerraad geen schending van artikel 10 van de Grondwet, nu de rechten van de voormelde verweerders verschillen van die van de verweerders voor andere vredegerichten; de wetgever heeft immers verschillende categorieën in het leven geroepen door aan de verweerders uit faciliteitengemeenten de mogelijkheid te bieden om voor de vredegerichten van hun woonplaats de rechtspleging te laten verlopen in de taal van een taalminderheid van die gemeenten.

De Ministerraad besluit dat de conceptie van de verschillende categorieën van verweerders, gesteund op de voormelde motieven, niet in strijd is met artikel 10 van de Grondwet.

- B -

B.1. De prejudiciële vraag heeft betrekking op het eerste zinsdeel van artikel 7, § 1*bis*, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, dat bepaalt :

« Wanneer de verweerder, wonende in één van de gemeenten van de kantons Moeskroen en Komen of in een van de gemeenten van het kanton Sint-Martens-Voeren, vraagt dat de rechtspleging in het Nederlands wordt voortgezet voor de in het eerste artikel aangeduide rechtsmachten, of in het Frans voor de in artikel 2 aangeduide rechtsmachten, wordt de rechtspleging in die taal voortgezet voor de vrederechter; ».

B.2. De verwijzende rechter vraagt of voormelde bepaling al dan niet in overeenstemming is met artikel 10 van de Grondwet « in zoverre door dit wetsartikel aan de inwoners van de gemeenten van de kantons Moeskroen, Komen en Sint-Martens-Voeren het recht wordt verleend om als verweerders voor alle vredegerichten in het Nederlands taalgebied de rechtspleging in het Frans te voeren ».

B.3. De Ministerraad voert aan dat de verwijzende rechter is uitgegaan van een verkeerde lezing van de in het geding zijnde bepaling en stelt een herformulering van de vraag voor.

B.4. De partijen vermogen niet de draagwijdte van de prejudiciële vraag door het verwijzende rechtscollege gesteld te wijzigen of te laten wijzigen. Het Hof kan niet ingaan op het verzoek tot herformulering dat ertoe strekt de gestelde vraag wezenlijk te wijzigen.

B.5. De in het geding zijnde bepaling beoogt aan de inwoners van de gemeenten die behoren tot de gerechtelijke kantons Moeskroen en Komen (thans hervormd tot het kanton Komen-Moeskroen-Waasten) als verweerders in de in beginsel Franstalige rechtspleging voor het vredegerecht van die kantons, de mogelijkheid te geven om vóór alle verweer of excepties een voortzetting van de procedure in het Nederlands te vragen. De inwoners van de gemeenten van het kanton Sint-Martens-Voeren kunnen, wat hen betreft, als verweerders voor de vrederechter van dat kanton de voortzetting in het Frans vragen.

De zaak ten gronde heeft betrekking op een verweerder woonachtig te Moeskroen, die voor de vrederechter van het tweede kanton Kortrijk de voortzetting van de zaak in de Franse taal vraagt. Artikel 7, § 1*bis*, eerste zin, van de gerechtstaalwet biedt de mogelijkheid tot voortzetting van de rechtspleging in het Frans enkel aan inwoners van de gemeenten van het kanton Sint-Martens-Voeren als verweerders voor het vredegerrecht van dat kanton en niet aan de inwoners van Moeskroen voor de vrederechter van het tweede kanton Kortrijk, laat staan voor alle vredegerrechten in het Nederlandse taalgebied zoals de vraag ten onrechte ervan uitgaat.

B.6. Weliswaar bepaalt artikel 46 van de gerechtstaalwet dat de vrederechter of een van de plaatsvervangende vrederechters van het tweede kanton Kortrijk moeten bewijzen de Franse taal te kennen, maar die bepaling beoogt enkel om ter uitvoering van artikel 1, 4°, van de bestuurstaalwet de bestaande faciliteiten in de taalgrensgemeenten te waarborgen voor de gevallen waarin de vredegerrechten administratieve handelingen stellen en niet om een wijziging van de taal van de rechtspleging mogelijk te maken.

B.7. Nu de vraag berust op een verkeerde lezing van de in het geding zijnde bepaling en niet blijkt welke categorieën van personen te dezen pertinent met elkaar kunnen worden vergeleken, behoeft zij niet te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

De prejudiciële vraag behoeft geen antwoord.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 9 januari 2002.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

H. Boel